Pregaria.cat

Entrada

Amb ulls de dona

Per AmparoG el dj., 09/03/2023 - 09:00

Sembla ineludible no parlar de la dona en aquesta setmana, no pregar la realitat avui en clau femenina.

M'agrada i alhora, em fa ràbia... perquè toca. Quelcom dins meu es rebel·la una mica i diu: i per què avui hem de parlar de dones...? Per què no podem parlar-ne de les desigualtats entre homes i dones qualsevol altre dia? Certament que es pot... però, encara més, no serà millor parlar de persones cada dia de l'any? Dels seus drets, de la bellesa de la vida humana, del do que és ser home, ser dona, dels reptes a què ens enfrontem els éssers humans quan es fiquen pel mig interessos econòmics o d'altres tipus, etc.

Avui vull pregar la realitat amb els meus ulls de dona que ha superat la cinquantena i fa un *reset*. Amb els braços oberts, d'acollida i d'abandonament, faig una pregària de silenci, de contemplació, d'observació de la meva realitat interior i de la que m'envolta. Vol ser una mirada al camí recorregut i a l'horitzó que hi ha per davant, amb els peus en el present.

Quan prego avui es fa present l'agraïment a moltes dones, i també homes, que han estat i estan al meu costat, a la distància justa per sostenir-me si m'entrebanco i alhora, encoratjant-me per caminar a soles.

I la meva pregària s'allarga a les dones i als homes que m'envolten, els que conec i els que no; els nascuts a la terra on visc i els que hi han arribat; els del meu color de pell i els més llunyans, que mai em coneixeran, que mai coneixeré. Per tota aquesta humanitat, demano respecte, amor, justícia i... aplaudiments.